

remenny og Udaloy klasserne, to typer fregatter af Krivak III og Balcom 8 (Parchim II) klasserne, samt korvetter af klasserne Grisha og Tarrantul III. Dertil kommer en række amfibie-, effekt- og forsyningsfartøjer.

Fremtiden

En vigtig ny udvikling for den sovjetiske flåde, er dens beslutning om at udvikle hangarskibe med vandretstartende fly. Sovjet har tydeligvis besluttet at placere avancerede jagerfly til søs.

Sovjetiske hangarskibe under konstruktion omfatter to typer, begge atomdrevne: Tbilisi på omkring 60.000 tons, hvilket svarer til den amerikanske Midway-klasse fra 1940'erne; og Ul'yanovsk på omkring 70.000 tons, svarende til den amerikanske Forrestalklasse.

Der er rapporteret to Tbilisi under konstruktion. Den anden er døbt Riga. Tbilisi vurderes af den amerikanske flådes efterretningstjeneste måske allerede at blive operationel i løbet af 1990 og kunne foretage sin første udstationering til Nordflåden ved Kola allerede i løbet af 1991. Riga forventes at påbegynde afprøvning engang i 1992.

Omend Tbilisi-klassen er på størrelse med Midwayhangarskibene, så er den uden katapulter til flyene, hvorfor der istedet er bygget et skihop i stil med de britiske hangarskibe. Dette vil lægge begrænsninger på, hvilke fly der kan anvendes på skibet og på den bombelast, flyene kan medføre. Men Sovjet er tydeligvis opsat på at få fly i luften og allerede i november 1989 – hvilket var før den amerikanske flåde havde forventet det – blev der foretaget start- og landingsøvelser på Tbilisi i Sortehavet.

Bevåbningen på Tbilisi vil omfatte SS-N-19 krydsermissiler og 50-60 fly og helikoptere. SS-N-19 missilerne kan forsynes med atomspræghoved, og flyene kan bære atomarmede bomber og dybvandsbomber.

Den anden klasse under konstruktion, kaldet Ul'yanovsk, vil som sagt være 10.000 tons større end Tbilisi og på størrelse med Forrestalklassen. Der er endnu ikke frigivet oplysninger om armering eller eventuelle katapulter, men skibet skulle begynde afprøvning engang i

1996. Sovjet har sagt, at mindst endnu et Ul'yanovsk hangarskib vil blive bygget.

Omend de nye sovjetiske hangarskibe vil være langt fra de amerikanske superhangarskibe på over 90.000 tons og med 80-90 fly, så er der tale om en forstærkelse af Sovjets offensive kapacitet til søs, en kapacitet som sikkert vil komme til at bekymre Norge. Alligevel regner man med, at hangarskibene hovedsageligt vil blive anvendt i defensive operationer.

I sin beretning til kongressen i sidste måned (marts 1990) vurderer den amerikanske flådes efterretningstjeneste, at Sovjet i 1989 udviste en forstærket interesse for defensive operationer, og at disse afspejler en ændring i sovjetiske militærdoktriner i retning af bl.a. en langvarig konventionel konflikt.

Man siger videre, at Sovjet vurderer, at man vil have meget lidt tid til at mobilisere styrkerne forud for en konflikt, og at deres sårbarhed overfor konventionelle og nukleare angreb derfor vil være større. Disse faktorer har ifølge amerikanerne fået Sovjet til at konkludere, at de vil blive nødt til at udkæmpe de tidlige stadier i en krig defensivt, tæt på deres egne landområder, og at større sovjetiske flådeoperationer derfor i stigende omfang vil omfatte sammensatte styrker med focus på luftforsvar, forsvar mod landgangsoperationer, og kontrol af havområder nær Sovjet.

3. Verdensflåderne

Omend den sømilitære situation stort set har været domineret af de to supermagters flåder, så vil vi i de kommende årtier komme til at se en lang række flåder fra andre lande blande sig: De såkaldte 3. flåder. Det i sig selv er måske en af de vigtigste grunde til at det haster med at komme i gang med et maritimt våbenkontrolregime.

3. flåder er i gang med en omfattende udbygning af deres kapacitet. Således har fem lande udover supermagterne i løbet af 1980'erne indsat hangarskibe i aktiv tjeneste, og syv 3. flåder opererer i dag hangarskibe: Argentina, Brasilien, Frankrig, Indien, Italien, Spanien og Storbritannien. Fire af disse (Frankrig, Italien, Spanien og Storbritannien) bygger selv skibene,